

[Arns Larsen.]

dykker ned i den enkelte sag, viser det sig jo altid, at der er en hel masse problemer i forbindelse hermed.

Ministeren var også inde på spørgsmålet om at udarbejde en egentlig landsplan, at få et landsplanarbejde op at stå, og at også det jo måtte tages med ind i betragtning. Hele landsplanudviklingen og lokaliseringspolitikken må jo ses i en større sammenhæng, og desværre tror jeg altså, at vi har gjort for lidt ved dette. Det er nok nødvendigt at prøve på at finde ud af, hvilke vækstområder vi skal have i landet, og på hvilken måde de skal udformes, og så fastlægge en politik på disse områder for 20 år frem i tiden.

Hermed være ikke sagt, at socialistisk folkeparti er modstander af udflytning overhovedet. Der er nævnt nogle problemer i forbindelse hermed i forlagsstillernes forslag og bemærkningerne, og jeg kan da sige, at vi er selvfølgelig enige i, at spørgsmålet om, hvor det er hensigtsmæssigt at oprette nye institutioner i fremtiden, må man naturligvis altid kunne diskutere, og det skulle da ikke undre mig, om nogle af disse ikke absolut behøver at ligge i Københavnsområdet.

Det kan også være et spørgsmål om de nuværende institutioner og deres lokale behov. Hvis de er ved at sprænge rammerne, kan det være nødvendigt at sammenflytte eller koncentrere dem. Vi har jo mange statsinstitutioner, der er spredt på et utal af kontorer ud over byen, og det er klart, at det også er uhensigtsmæssigt. Og i den situation, hvor noget er ved at brænde sammen, så man bør have en nyordning, er jeg da også på det rene med, at en eventuel udflytning må komme ind i billedet.

Ministeren var inde på spørgsmålet om, hvordan man i øvrigt skulle gribe hele problemet an. Der er kommet et notat fra forskellige departementer og udvalg, har jeg forstået, og jeg håber, at disse ting vil gå ind i overvejelserne.

Ministeren var også inde på spørgsmålet om personalet og dets medindflydelse på udviklingspolitikken. Jeg må sige, at jeg er helt enig i, at det er nødvendigt også at tage personaleorganisationerne med på råd i disse spørgsmål. Vi snakker så meget om demokrati på arbejdspladsen, og her er der virkelig en mulighed for, at staten kan gå i

spidsen. Jeg synes indtil videre, at staten har været en meget dårlig arbejdsgiver i spørgsmålet om udflytningerne. Det er ikke alene spørgsmålet om udflytningspolitikken, som personalet må med i, men jeg finder, at det er meget, meget nødvendigt, at personalet, når udflytning endeligt er besluttet, kommer med i drøftelserne om, hvordan den skal foregå, og hvordan den nye institution skal bygges op, rationaliseres og moderniseres, og så kommer jo det utal af problemer, som dukker op i forbindelse med personalets udflytning, problemer af boligmæssig, social, kulturel, uddannelsesmæssig karakter osv. osv., en hel, hel række problemer, som hænger sammen med denne udflytningspolitik. Her er det nødvendigt, at staten i alle tilfælde skaber de serviceorganer, som er nødvendige for at lette personalets udflytning, hvis en institution virkelig skal flytte.

Jeg vil meget henstille, at udvalget bl. a. studerer den artikel, som generalmajor H. C. Engell skrev i bladet Samarbejde her i begyndelsen af året om erfaringerne fra udflytningen af statens materielkommando. Her stod jo en masse problemer, og her blev der indhøstet en række erfaringer. Det blev dengang foreslået, at socialforskningsinstitutionen skulle ind i billedet for at undersøge hele denne problematik. Det blev ikke til noget, men jeg vil meget anbefale noget sådant, så man kan se, hvilke konsekvenser en udflytningspolitik vil få også på disse meget væsentlige områder.

Med disse bemærkninger skal jeg dog tilstige et velvilligt udvalgsarbejde.

**Ordføreren for forlagsstillerne (H. C. Toft):** Jeg vil først takke budgetministeren for den modtagelse, vort forslag har fået. Jeg havde også ventet, at ministeren ville udtale sig i den retning, det skete. Men vi har i vor gruppe haft den opfattelse, at regeringen var noget tilbageholdende, idet noget af det, den tidligere regering iværksatte, ligger som ikke er blevet videreført. Her ser jeg bort fra udflytningen af vejdirektoratet, som var besluttet, og udflytningen af statens husdyrbrugsforsøg. Vi havde også sat et arbejde i gang med henblik på at flytte søværnet til Frederikshavn, og her er det vort indtryk, at forsvarsministeren i allerhøjeste grad har været tilbageholdende i den sidste tid og ikke har vist positiv vilje